

Doniyor kitobi — Oltmish beshinchi qism

Payg'ambarlikdagi ochilish: 2020-yil 18-iyuldagi umidsizlikni va oxirgi kunlarda yarim tun faryodining ochilib borayotgan xabarini tushunish

Jeff Pippenger

2024-01-29

2020-yil 18-iyul kuni Xudoning oxirgi kunlardagi islohot harakati uchun birinchi umidsizlik yuz berdi. Bu uchinchi Voy tarixida, ya'ni keyingi yomg'ir tarixida, shuningdek bir yuz qirq to'rt mingning muhrlanishi tarixida bir yo'l belgisi bo'ldi. O'sha tarix muqaddas tarixdagi har bir islohot harakati orqali ifodalangan bo'lib, yanada aniqroq tarzda Millerchilar harakati tarixi orqali ifodalangan, o'n bokira haqidagi masal bilan tasvirlangan va u har bir payg'ambar ko'rsatib bergan bashoratli tarixni ifodalaydi.

2020-yil 18-iyul harakatning birinchi umidsizlanishini ifodalaydi va shu bois u o'n bokira haqidagi masal hamda Habakkukdagi kechikish vaqtining kirib kelishini belgilaydi. Millerchilar tarixida ularning xato e'loniga olib kelgan ayni dalillar haqiqiy sanani aniqlovchi dalil sifatida ko'rildi. Shunda o'n bokira haqidagi masaldagi kechikish vaqti hozirgi haqiqat ekani ayon bo'ldi va bu kechikish vaqti Habakkuk ikkinchi bobidagi ayni kechikish vaqti edi. O'n bokira haqidagi masal so'zma-so'z takrorlanmoqda va bu haqiqat shuni ko'rsatadiki, faqat umidsizlanishda ishtirok etganlarga dono yoki nodon bokira bo'lishga nomzodirlar.

Laodikeya Adventizmining ulkan jamoasi 2001-yil 11-sentyabrda uchinchi Voyning kelishi bilan sinovdan o'tdi, va 2020-yil 18-iyuldagi amalga oshmagan bashorat o'tib ketgach, Laodikeya Adventizmi xuddi Millerchilar tarixidagi protestantlar singari, maqsadsiz ravishda ortga, Rim sari suzib ketish uchun ortda qoldirildi.

Millerchilar nafaqat kechikish vaqtini o'n bokira haqidagi masalning amalga oshishi sifatida aniqladilar, balki Habakkuk kitobida vahiy kechiksa-da, uni kutish haqidagi amr ayni o'sha bashoratli yo'l belgisi ekanini ham ko'rdilar. So'ng Habakkuk xato tarzda taqdim etilgan va birinchi umidsizlikka sabab bo'lgan vahiy aynan oxirida "so'zlaydigan" vahiy ekanini tasdiqlaydi.

Chunki vahiy hali belgilangan vaqt uchundir, ammo oxirida u so'zlar va yolg'on gapirmas; garchi u kechikkandek bo'lsa ham, uni kutib tur; chunki u albatta keladi, u kechikmaydi.
Habakkuk 2:3.

Birinchi hafsalasi pir bo'lishiga sabab bo'lgan xabar, yaqin kelajakda amalga oshgan deb tan olinishi kerak bo'lgan ayni o'sha xabar edi, biroq u hanuz birinchi xato e'londa qo'llanilgan avvalgi bashoratli dalillarga asoslangan xabar edi.

Millerchilar tarixida avval sobiq ahd xalqi sinovdan o'tkazildi, shundan keyin esa yangi ahd xalqi sinovdan o'tkazildi. Protestantlar uchun sinov Vahiy kitobining o'ninchi bobidagi birinchi farishta va Vahiy kitobining o'n to'rtinchi bobidagi birinchi farishta (chunki ular ayni bir farishtadir) 1840-yil 11-avgustda tushganida boshlandi. Ularning sinovi birinchi hafsalasi pir bo'lish bilan va

Vahiy kitobining o‘n to‘rtinchi bobidagi ikkinchi farishtaning kelishi bilan yakunlandi.

Millerchilar tarixida millerchilar uchun sinov birinchi umidsizlik paytida ikkinchi farishtaning kelishi bilan boshlandi va Oqshom Yarimdagi Nido kelishi bilan yakunlandi; Opa White uni ikkinchi farishta qo‘shiladigan farishtalar ko‘pligi sifatida tasvirlaydi. Muqaddas Ruhning qudrati ostida Oqshom Yarimdagi Nido xabarini anglagan va qabul qilgan millerchilar, so‘ngra o‘z atroflariga har tomondan yog‘ilayotgan xabarni anglamagan millerchilardan ajratib qo‘yildilar. 1844-yil 22-oktabrda uchinchi farishta keldi va to‘xtab qolgan vahiy o‘shanda so‘zladi.

Bir yuz qirq to‘rt mingning muhrlanishi tarixida avval sobiq ahd xalqi, so‘ngra esa yangi ahd xalqi sinovdan o‘tkazildi. Sinov Laodikiyadagi Adventizm uchun Vahiy o‘n sakkizinchi bobdagi farishtaning birinchi ovozi va Vahiy o‘n to‘rtinchi bobdagi uchinchi farishta (chunki ular ayni bir farishtadir) 2001-yil 11-sentabr kuni tushganida boshlandi. Ularning sinovi 2020-yil 18-iyuldagi umidsizlik bilan yakunlandi.

Uchinchi farishtaning harakatida, bir yuz qirq to‘rt ming uchun sinov birinchi umidsizlikning kelishi bilan boshlandi va Yarim tun faryodi xabarining kelishi bilan yakun topadi. Muqaddas Ruhning qudrati ostida hozir Yarim tun faryodi xabarini tanib, uni qabul qilayotganlar, endi ularning tevarak-atrofiga har tomondan yog‘ilayotgan ko‘p qirrali xabarni tanimagan nodonlar va yovuzlardan ajratib qo‘yiladilar.

Yaqinda keladigan yakshanba qonuni vaqtida Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobdagi farishtaning ikkinchi “ovozi” so‘zlaydi; bu ayni paytda so‘zlashni “kechiktirgan” vahiy hamdir. U, shuningdek, “kuchayib”, baland nido darajasiga yetadigan uchinchi farishtaning xabarini ham ifodalaydi.

Yarim Tun Nidosi avvalgi farishta qo‘shiladigan ko‘plab farishtalar sifatida ifodalanadi. Yarim Tun Nidosi xabari butun xabarga hissa qo‘shadigan bir necha unsurlardan iborat, farishtalar esa xabarlarning ramzidir. Milleritlar tarixida haqiqiy Yarim Tun Nidosi xabarini birlashtirib yetkazishda boshchilik qilgan kashshof sifatida Samuel S. Snow tan olingan. O‘sha tarixda Snowning Yarim Tun Nidosi xabari haqidagi tushunchasi muayyan vaqt davomida rivojlanganligi yaxshi hujjatlashtirilgan.

O‘sha tarix so‘zma-so‘z takrorlanmoqda va yakuniy Yarim tun nidosining xabari 2023-yil iyul oyining oxiridan beri ommaviy ravishda rivojlanib kelmoqda. U shunchaki Islom haqidagi xabar emas, balki yuz qirq to‘rt mingning muhrlanishi haqidagi xabarni ham o‘z ichiga oladi. U yer hayvonining ikki shoxi ham “o‘lim va tirilish”dan o‘tishini ochib beradi; ular hayvonning surati bilan parallel bo‘lib, ayni shu tarixda “sakkizinchisi yettitadandir” degan bashoratli topishmoqni bajo keltiradi. U Yetti Momaqaldironning “yashirin tarixi” bilan bog‘liq vahiy larni o‘z ichiga oladi va rad etilgan “tosh”ning “burchakning boshi” bo‘lishi haqidagi bashoratli topishmoqni bajo keltiradi, chunki Levilar yigirma oltidagi “yetti karra” Miller tarixining barcha haqiqatlarini 1989-yilda zamon oxirida muhirsiz qilingan haqiqatlar bilan bir-biriga to‘qib bog‘laydigan ip ekani ochib beriladi. Zaburchi buni shunday deydi:

Quruvchilar rad etgan tosh burchakning bosh toshi bo'ldi. Bu Egamizning ishidir; ko'zlarimiz oldida u ajoyibdir. Bu Egamiz yaratgan kundir; unda shodlanamiz va quvonamiz. Zabur 118:22–24.

William Miller kashf etgan birinchi “qimmatbaho tosh” (qimmatbaho toshlar ham toshlardir) bo'lgan “tosh” — “Egamiz yaratgan kundir.” Avvalgi maqolalarda ko'rsatilganidek, Shabbat amrining tuzilishi va so'zlari Levilar kitobining yigirma beshinchi bobida bayon etilgan muqaddas yettilik davrining tuzilishiga aynan mosdir. Yettinchi kunda dam olish yettinchi yilda yerning dam olishini timsollagan edi; va bu ikki amr shu tarzda ko'rib chiqilganda, ular Muqaddas Kitob bashoratida bir kun bir yilni ifodalashiga guvohlik beradi.

Ular, shuningdek, Leviticus yigirma oltinchi bobidagi Xudoning “yetti vaqt”lik g'azabi haqida Miller e'lon qilgan tushuncha “bir kun” sifatida ifodalanganini ko'rsatadi; chunki Rabbiy muqaddas yetti yillik davrni, osmonu yerni olti kunda yaratib, yettinchisida dam olganidek, shubhasiz O'zi belgilagan.

Iso uzumzor haqidagi masalni yakunlaganida, farziylarga bir savol berdi.

Shunday ekan, uzumzorning xo'jayini kelganda, o'sha bog'bonlarga nima qiladi? Ular Unga dedilar: U o'sha yovuz odamlarni ayanchli halok qiladi va uzumzorini hosilni o'z mavsumida unga topshiradigan boshqa bog'bonlarga ijaraga beradi. Iso ularga dedi: Muqaddas Yozuvlarda hech qachon o'qimaganmisizlar: “Quruvchilar rad etgan toshning o'zi burchakning bosh toshi bo'ldi; bu Egamizning ishidir va ko'zlarimiz oldida ajablanarlidir”? Shuning uchun sizlarga aytamanki, Xudoning Shohligi sizlardan olinib, uning mevalarini keltiradigan bir xalqqa beriladi. Va kim bu tosh ustiga yiqilsa, parchalanadi; lekin bu tosh kimning ustiga tushsa, uni kukunga aylantiradi. Bosh ruhoniylar bilan farziylar Uning masallarini eshitganlarida, U o'zlari haqida gapirayotganini angladilar. Matto 21:40–45.

Uzumzor haqidagi masal avval tanlangan xalq chetlab o'tilib, shohlik yangi tanlangan xalqqa berilishi haqidagi masaldir. Iso aytganiga ko'ra rad etilgan “tosh”, u qanday qabul qilinishiga qarab, yo najot beradigan, yo halokatga olib boradigan “tosh”dir. Iso qo'llagan mazmundagi ushbu “tosh” Muqaddas Kitobiy haqiqat bo'lishi lozim, chunki u solihlik mevasi keltirish qudratiga ega, Masihning solihligi esa erkaklar va ayollarda faqat ular Uning haqiqat Kalomini qabul qilganlaridagina hosil bo'ladi.

Ularni O'z haqiqat-ing bilan muqaddas qilgin: Sening kaloming haqiqatdir. Yuhanno 17:17.

“tosh” — qabul qilinadigan yoki rad etiladigan ta'limotdir, Iso esa Kalomdir, va Havoriylar kitobida Butrus “tosh”ni Masih deb ta'riflaydi.

Barchangizga va butun Isroil xalqiga ma'lum bo'lsinkim, sizlar xochga mixlagan, ammo Xudo o'liklardan tiriltirgan Nosiralik Iso Masihning nomi bilan ana shu kishi sizlarning oldingizda sog'-salomat turibdi. Bu — siz, imorat quruvchilar, mensimagan, ammo burchakning bosh toshi bo'lib qolgan o'sha toshdir. Hech bir boshqa zotda najot yo'q; chunki osmon ostida insonlarga berilgan, biz najot topishimiz mumkin bo'lgan boshqa hech qanday nom yo'q. Havoriylar 4:10–12.

So'ngra Butrusning birinchi maktubida u "tosh" timsolini yanada rivojlantiradi, biroq uni avvalgi ahd xalqining chetlab o'tilishi va yangi tanlangan xalqning saylanishi haqidagi ayni o'sha mazmun doirasida saqlab qoladi; bu xalq haqida u shunday deydi: "bir vaqtlar xalq emas edingizlar, endi esa Xudoning xalqisizlar; ilgari rahm-shafqat topmagan edingizlar, endi esa rahm-shafqat topgansizlar."

Unga kelar ekansizlar, U insonlar tomonidan rad etilgan, ammo Xudo tomonidan tanlangan va qadrli bo'lgan tirik toshdir. Sizlar ham tirik toshlar singari ruhiy uy qilib bunyod etilmoqdasizlar, Iso Masih orqali Xudoga maqbul bo'ladigan ruhiy qurbonliklarni keltirish uchun muqaddas ruhoniylilik bo'lasizlar. Shuning uchun ham Muqaddas Yozuvda shunday deyilgan: "Mana, Men Sionda tanlangan, qadrli bosh burchak toshini qo'yaman; va Unga ishongan kishi hech qachon uyatga qolmaydi". Demak, sizlar — imon keltirganlar uchun U qadrli; ammo itoatsizlar uchun esa, binokorlar rad etgan o'sha tosh burchakning bosh toshi bo'ldi, va qoqinish toshi hamda xafagarchilik qoyasi bo'ldi; ular kalomga itoatsizlik qilib qoqiladilar; ular buning uchun ham tayin etilgan edilar. 1 Butrus 2:4–8.

Butrus ilgari tanlangan xalq haqida shunday deydi: "itoatsiz bo'lganlar uchun quruvchilar rad etgan toshning o'zi burchakning bosh toshi bo'ldi, hamda qoqinish toshi va xijolat qoyasi bo'ldi; ular kalomga qoqinib, itoatsiz bo'ladilar; bunga ular shuning uchun ham tayinlangan edilar."

Iso har bir muqaddas poydevor timsolida ifodalangan.

Hech kim qo'yilgan poydevordan boshqa poydevor qo'ya olmaydi; bu poydevor esa Iso Masihdir. 1 Korinfliklarga 3:11.

Milleritlar qurgan poydevor Asrlar Qoyasi (Tosh) edi.

"Ogohlantirish keldi: 1842, 1843 va 1844 yillarda xabar kelganidan beri biz bunyod etib kelayotgan e'tiqod poydevorini bezovta qiladigan hech narsa kirib kelishiga yo'l qo'yilmasin. Men bu xabarda edim va o'shandan beri Xudo bizga bergan nurga sodiq holda dunyo oldida turibman. Biz kun sayin Rabbimizni sidqidildan ibodat bilan izlab, nur so'raganimizda oyoqlarimiz qo'yilgan minbardan oyoqlarimizni olish niyatida emasmiz. Sizningcha, Xudo menga bergan nurni men tark eta olamanmi? U Azaliy Qoya kabi bo'lishi kerak. U menga berilganidan beri meni boshqarib kelmoqda." Review and Herald, 1903-yil 14-aprel.

Miller kashf etgan va Asrlar Qoyasi singari Millerchilar poydevorining bir qismiga aylangan birinchi javohir Levilar yigirma oltinchi bobidagi "yetti vaqt" edi; va aynan shu "yetti vaqt" o'sha Millerchilar poydevorini endigina qurgan Millerchi kashshoflar tomonidan bir chetga surilgan birinchi poydevor haqiqat bo'ldi. Poydevor toshini rad etishi lozim bo'lganlar aynan quruvchilarning o'zlari edi. Masihni timsollovchi o'sha "tosh" Egamiz yaratgan kun hamdir, chunki U yettinchi kunni dam olish kuni qilib yaratdi, va yettinchi yilni esa yer dam oladigan yil qildi. 1863 yilda poydevor toshi rad etildi, ammo u itoatsizlar uchun "burchakning boshi" va "qoqinish toshi" qilinishi kerak.

Uchinchi voy of Islom haqidagi xabar bir yuz qirq to'rt minglik islohot harakatining mavzusidir, va sinov jarayoni Vahiy kitobining o'n sakkizinchi bobidagi farishta tushgan paytda, ya'ni 2001-yil

11-sentabr kuni Nyu-York shahrining ulkan binolari qulatilganida boshlandi. Adventizm 2001-yil 11-sentabr “sharq shamoli kuni”ning kelishi bo‘lganiga oid payg‘ambarlikdagi aniqlash masalasida sukut saqladi. 2020-yil 18-iyulda ular ortda qoldirildi, chunki Vahiy kitobining o‘n birinchi bobidagi ikki guvoh o‘sha buyuk shaharning ko‘chalarida o‘ldirilgan edi. Adventizmning sinovi yakuniga yetdi, va Islom haqidagi xabarni tan olganini da’vo qilganlar uchun sinov boshlangan edi.

2023-yil iyul oyining oxirigacha ko‘chalarda o‘lik holda yotganlaridan so‘ng, quruq o‘lik suyaklar Hizqiyolning birinchi xabari bilan uyg‘otildi. Hizqiyolning ikkinchi xabari esa uchinchi Voyning Islomning to‘rt shamoli haqidagi xabaridir; u kechikkan vahiy bo‘lgan Yarim Tun Faryodi xabarining bosqichma-bosqich muhrdan yechilishini va butun harakat davrining mavzusini ifodalaydi. So‘ng turli haqiqatlar muhrdan yechildi, chunki Yarim Tun Faryodi xabari ko‘p qirrali xabarni ifodalaydi. Quruq o‘lik suyaklarga yuzlangan birinchi haqiqat Laodikiyadagi Adventizm rad etgan birinchi haqiqat edi va u Laodikiya holatidan Filadelfiyaga o‘tishni belgilaydigan haqiqatni ifodalaydi.

Haqiqat muhrlash xabaridir, shuning uchun u ham aqliy jihatdan, ham ruhiy jihatdan chuqur singdirilishi lozim. Ikki guvohning ko‘chada o‘lik holda yotgan davri “yetti zamon”ning tarqalib ketishining ramzi ekanini anglashning o‘zi yetarli emas; bu haqiqatni tajriba orqali qabul qilish ham talab etiladi.

Millerning qimmatbaho toshlari, ya’ni 1798 yilda oxirzamon vaqtida muhrdan ochilgan haqiqatlar, so‘nggi kunlarning bokiralari uchun sinovga aylanadi. Haqiqatda “ruhan” sobit bo‘lish tajribasi Millerning birinchi qimmatbaho toshi bilan ifodalanadi, haqiqatda “aqlan” sobit bo‘lish esa uchinchi voyaning Islom xabari bilan ifodalanadi. “Yetti marta” bilan ifodlangan tavba va e’tirofga chaqiriq, Eng Muqaddas Xonada Masih bilan birgalikda amalga oshiriladigan ishni belgilaydi va “mareh” vahiyi bilan ifodalanadi.

Uchinchi Voyning Islom haqidagi “aqliy” tushunchasi “chazon” vahiyida ifodalanadi, va muhrlanadiganlar uchun ikkalasi ham talab etiladi. 1863-yilda Laodikiyalik Adventizm Yerixoni qayta qurishni tanladi va Quddusni qayta tiklash ishini tark etdi. Yerixo farovonlikning timsolidir, xuddi Laodikiya ko‘rligi orqali ham ifodlangani kabi.

“Yurtdagi eng qudratli qal’alardan biri — katta va boy Yerixo shahri — ularning qarshisida, ammo Gilgoldagi qarorgohlaridan uncha uzoq bo‘lmagan joyda turar edi. Tropik o‘lkalarning serob va xilma-xil mahsulotlariga boy unumdor tekislik chekkasida joylashgan bu mag‘rur shahar, hashamat va buzuqlik maskani bo‘lgan saroylari va ma’badlari bilan, o‘zining ulkan mudofaa devorlari ortidan Isroil Xudosiga qarshi chiqardi. Yerixo butparastlik sajdagohlarining bosh markazlaridan biri bo‘lib, ayniqsa oy ma’budasi Ashtorotga bag‘ishlangan edi. Kan’oniylar dinidagi eng razil va eng tuban narsalarning barchasi shu yerda jam bo‘lgan edi. Onglarida Bayt-Peordagi gunohlarining dahshatli oqibatlarini hali ham yangi bo‘lgan Isroil xalqi bu majusiy shaharga faqat jirkanish va dahshat bilan qaray olardi.” Patriarchs and Prophets, 487.

Quruvchilar 1863-yilda, Yerixoni qayta qurayotganlarida rad etgan “tosh”, oxirgi kunlarda haqiqatga (javohirga) aylanadigan “yetti vaqt” edi; u “burchakning boshi” bo‘ladi, chunki u

Millerchilar harakatidagi Adventizmning boshlanishini yuz qirq to‘rt mingliklar harakatidagi Adventizmning oxiri bilan bir-biriga to‘qib bog‘laydigan haqiqatdir. “Yetti vaqt” bo‘lgan o‘sha javohir, shuningdek, “Egamiz yaratgan kun”dir, va u Masihning O‘zidir, chunki U Kalomdir va U “Haqiqat”dir. Islom mavzusi avvalgi va yangi tanlangan xalqning har ikkisini ham poklanishiga sabab bo‘ladigan mavzudir, va bu ikki karra poklanish 2001-yil 11-sentyabrda, ya‘ni “sharq shamoli kuni”da boshlangan. O‘sha kunda qo‘riqchilar Masih uzumzor haqidagi masalni e‘lon qilganida kuylagan ayni o‘sha qo‘shiqni kuylashlari kerak edi. Yuz qirq to‘rt ming Musoning qo‘shig‘ini (“yetti vaqt”) va Qo‘zining qo‘shig‘ini kuyladilar.

Va men go‘yo olov bilan aralashgan shishadek bir dengizni ko‘rdim; va hayvon ustidan, uning surati ustidan, uning belgisi ustidan va uning ismining soni ustidan g‘alaba qozonganlar Xudoning arfalarini tutgan holda o‘sha shishadek dengiz ustida turar edilar. Va ular Xudoning quli Musoning qo‘shig‘ini va Qo‘zining qo‘shig‘ini kuylab, shunday der edilar: Ey Qodir Tangri Rabbiiy, Sening ishlaring ulug‘ va ajoyibdir; ey azizlar Shohi, yo‘llaring adolatli va haqdir. Vahiy 15:2, 3.

“Qo‘zi” — so‘yilgan Masihdir, va U ikki ming besh yuz yigirma kunning o‘rtasida so‘yildi; shu tariqa U O‘z hayoti va qoni qurbonligini (unda U ahdni tasdiqlagan) Levitikus yigirma oltilikdagi Musoning “Uning ahdining janjali” bilan bir ipga tizdi. Muso va Qo‘zining qo‘shig‘i — bashoratli tarixning chazoniga oid qo‘shiq va Uning “zohir bo‘lishi”ning marehiga oid qo‘shiqdir. Bu Doniyor sakkizinchi bobidagi ikki vahiyda ifodalanganidek, aqliy va ruhiy idrok qo‘shig‘idir. Bu ahd xalqi hukm qilinib, chetlab o‘tilayotgan, ayni paytda esa yangi tanlangan xalq saralanayotganining qo‘shig‘idir. Saralash jarayoni, va demak, qo‘shiq 2001-yil 11-sentabrda boshlandi.

Yoqubdan keladiganlarga U ildiz otkazadi; Isroil gullab-yashnaydi va kurtak chiqaradi, hamda yer yuzini meva bilan to‘ldiradi. Uni urganlarni urgandek, Uni ham urdimikan? Yoki u o‘zi o‘ldirganlarning qirg‘iniga muvofiq o‘ldirilganmikan? Uni surgun qilganingda, o‘lchov bilan u bilan bahslashasan; sharq shamoli kunida U o‘zining qattiq shamolini tiyib turadi. Shuning uchun Yoqubning gunohi shu bilan poklanadi; va uning gunohini yo‘qotishning butun mevasi shudir: u qurbongohning barcha toshlarini maydalab tashlangan bo‘r toshlaridek qilganida, butazorlar va tasvirlar endi tik turmaydi. Ammo mustahkam shahar xarob bo‘ladi, maskan tashlab qo‘yiladi va sahrodek bo‘lib qoladi; u yerda buzoq o‘tlaydi, u yerda yotadi va uning shox-shabbalarini yeb bitiradi. Uning shoxlari quriganda, ular sindirib tashlanadi; ayollar kelib, ularni yoqib yuboradilar. Chunki bu anglamaydigan xalqdir; shu bois ularni yaratgan Zot ularga rahm qilmaydi, ularni shakllantirgan Zot esa ularga marhamat ko‘rsatmaydi. Va o‘sha kunda shunday bo‘ladiki, Egamiz daryoning o‘zanidan Misr soyigacha boshhoqlarni qoqib tushirgandek ajratib oladi, va sizlar, ey Isroil o‘g‘illari, birma-bir yig‘ib olinursizlar. Va o‘sha kunda shunday bo‘ladiki, ulkan karnay chalinadi, va Ossuriya yurtida halok bo‘lishga yaqin bo‘lganlar hamda Misr yurtidagi surgun qilinganlar kelib, Quddusdagi muqaddas tog‘da Egamizga sajda qiladilar. Ishayo 27:6–13.

To‘g‘ri tushunilganda, bu oyatlar 2001-yil 11-sentyabrdan to tez orada keladigan yakshanba qonunigacha bo‘lgan davrni ko‘rsatadi. Oltinchi oyat butun tarixni ko‘rsatadi, chunki u ildiz otadigan, so‘ng gullab kurtaklaydigan va oxir-oqibat yer yuzini meva bilan to‘ldiradigan

o'simlikning boshlanishini belgilaydi. Yer yuzini to'ldiradigan meva "soat" davomida, ya'ni yakshanba qonuni inqirozi paytida shunday qiladi. Masih o'sha paytda O'z mevasini omboriga yig'ayotgan bir vaqtda, U Bobil ustidan ham hukm ijro etmoqda. Yer yuzining meva bilan to'ldirilgan paytida yuz beradigan hukm yettinchi oyatda ifodalanadi; u yerda ikki savol beriladi: "U uni o'zini urganlarni urgandek urdimi? Yoki u o'zi o'ldirganlarning qirg'iniga muvofiq o'ldirildimi?"

So'ngra sakkizinchi oyatda keyingi yomg'irning sepilishi "Me'yor bilan" degan ibora orqali belgilab qo'yilgan. O'simliklarning unib chiqishiga sabab bo'ladigani yomg'ir, va keyingi yomg'irning boshlanishi qayd etilganda, u "unib chiqayotganda me'yor bilan" boshlanishi sifatida qayd etiladi. Keyingi yomg'ir boshlanganda, u "me'yor bilan" to'kiladi, chunki agar hosil haqiqiy va soxtaning aralashmasidan iborat bo'lsa, u me'yorsiz ravishda to'kilmaydi.

"Haqiqatan ham tavba qilib, iymonga kelgan har bir jon boshqalarni adashish zulmatidan Iso Masihning solihligining ajoyib nuriga olib chiqishga nihoyatda kuchli istak bilan to'ladi. Butun yer yuzini O'zining ulug'vorligi bilan yoritadigan Xudoning Ruhining buyuk quyilishi biz Xudo bilan birga mehnat qiluvchilar bo'lish nimani anglatishini tajriba orqali biladigan, ma'rifat topgan bir xalqqa ega bo'lmagunimizcha kelmaydi. Biz Masih xizmatiga to'liq, butun qalbdan bag'ishlangan bo'lganimizda, Xudo bu haqiqatni O'z Ruhini o'lchovsiz ravishda yog'dirish orqali tan oladi; ammo jamoatning eng katta qismi Xudo bilan birga mehnat qiluvchilar bo'lmay turib, bu sodir bo'lmaydi. Xudbinlik va nafsoniy mayllarga berilish shu qadar yaqqol namoyon bo'lib turganida, agar so'z bilan ifoda etilsa, Qobilning o'sha javobini bildiradigan ruh hukm surayotganida, Xudo O'z Ruhini yog'dira olmaydi: — 'Men birodarimning qo'riqchisimanmi?' Agar shu vaqt uchun berilgan haqiqat, agar har tomonda tobora ko'payib borayotgan va hamma narsaning oxiri yaqinlashganiga guvohlik berayotgan alomatlar haqiqatni bilishini da'vo qilayotganlarning uxlab yotgan quvvatini uyg'otish uchun yetarli bo'lmasa, unda porlab turgan nurga mutanosib zulmat bu jonlarni qoplaydi. Yakuniy hisob-kitobning buyuk kunida ular Xudoga taqdim eta oladigan loqaydliklari uchun hatto uzrning soyasi ham bo'lmaydi. Nega ular Xudo kalomining muqaddas haqiqatining nurida yashamaganlari, yurmaganlari va mehnat qilmaganlari hamda shu tariqa o'z xulq-atvori orqali, gunoh zulmatiga botgan dunyoga, o'z hamdardligi va g'ayrati orqali, xushxabarning qudrati va haqiqatini inkor etib bo'lmasligini namoyon etmaganlari haqida keltirishga hech qanday sabab bo'lmaydi." Review and Herald, July 21, 1896.

Opa Uayt ushbu parchani Vahiy kitobidagi farishta tushib keladigan lahza sifatida belgilaydi, chunki u shunday deydi: "butun yer yuzini Uning ulug'vorligi bilan yoritadigan Xudoning Ruhining buyuk to'kilishi." Ushbu maqolalarda biz ko'p bor iqtibos keltirgan yana bir parchada, u "Nyu-Yorkning buyuk binolari" "qulatib tashlanganida", "Vahiy kitobi, o'n sakkizinchi bob, birinchi oyatdan uchinchi oyatgacha bajo bo'ladi", deb ta'kidlagan.

Bu fikrlarni keyingi maqolada davom ettiramiz.

Endi men o'zimning seviklim haqida, uning uzumzori to'g'risida seviklimga bir qo'shiq kuylayman. Mening seviklimning serhosil tepalikda bir uzumzori bor edi. U uni o'rab qo'ydi, uning toshlarini terib tashladi, unga eng sara toklarni o'tqazdi, uning o'rtasida bir minora

qurdi, unda yana sharob siqiladigan joy ham yasadi; va u uzum berishini kutdi, ammo u yovvoyi uzum berdi. Endi, ey Quddus aholisi va ey Yahudo odamlari, iltimos, men bilan uzumzorim o'rtasida hukm qilinglar. Uzumzorim uchun men qilmagan yana nima qilish mumkin edi? Nega men uning uzum berishini kutganimda, u yovvoyi uzum berdi? Endi bo'lmasa, sizlarga uzumzoringa nima qilishimni aytaman: uning devor-panjarasini olib tashlayman, va u yeb bitiriladi; uning devorini qulataman, va u oyoq osti qilinadi. Men uni vayronaga aylantiraman: u na butaladi, na chopiladi; balki unda tikanzor va qushqo'nmaslar o'sib chiqadi; yana bulutlarga ham uning ustiga yomg'ir yog'dirmaslikni buyuraman. Zero Sarvari Olamning uzumzori Isroil xonadonidir, Yahudo odamlari esa Uning ko'ngliga xush kelgan niholidir; U adolatni kutdi, ammo mana, zulm; solihlikni kutdi, ammo mana, faryod. Ishayo 5:1–7.